

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGreg
Winnipeg, Man., Canada

UKRAINIAN LABOR NEWS

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

РІК XII.

Ч. 35 (1398).

ВІТРОК, 25 БЕРЕЗНЯ 1930.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, MARCH 25, 1930.

№ 35 (1398).

VOL. XII.

КОМІТЕТ МІСЬКОЇ РАДИ ВІДКИНУВ ДОМАГАННЯ БЕЗРОБІТНИХ

Товариство Безробітних склало другий масовий мітинг, на якому далі вписувало безробітних до організації.

Комітет безробітних при міській раді у Вінніпегу, якого головою є лейбористський аддермен Сімкін, відніс до домагань безробітних так само, як і прем'єр Брекен, себто відкинув їх. Делегати від безробітних, зложена з товаришів Моріса, Крутера і Говкінсона, була в понеділок 17 березня на засіданні комітету безробітних та предлала йому такі домагання: Поновне відкриття реєстрації всіх безробітних; оплачування переїзду до місця праці поза містом; збільшення допомоги та скасування праці на вул-в'їд. Тов. В. Н. Колісник, комуністичний аддермен і член комітету безробітних, настоював, щоб прийняти домагання безробітних, однак решта членів комітету були проти цього. Голова комітету Сімкін заявив, що не треба робити ніяких змін у теперішній процедурі комітету. Він каже, що комітет помагає безробітним у надлиг випадках, але про це не треба оповіщувати в пресі, щоб, мовляв, не згодувалося багато безробітних за допомогою. Після його репліки, безробітні має згинути з голоду, або бити в'їдками в склеп чи реставрації, але не звертатися за допомогою до міської комітету безробітних.

В середу 19 березня відбувся новий масовий мітинг безробітних у Українському Робітничому Домі, на якому здало звіт з переговорів з міським комітетом безробітних. Промовляли товариші Моріс, Колісник, Кречмарівський (з Келгарі) і Мічел (з Брендон, Ман.). Місцеві промовці закликали безробітних далі вести боротьбу за "працю або платню" при допомозі масових мітингів і демонстрацій, бо капіталістична влада рахується лише з масовими організованими виступами робітників. Дальші плани акції будуть вироблені комітетом. Товариші позамісцеві розказали про боротьбу безробітних у їх місцевостях. Тов. Мічел відчитав між іншим лист від незалежної партії праці в Брендоні до Товариства Безробітних, у якому сказано, що партія готується заплатити рент салі для товариства на один місяць, але під умовою, що комуністи будуть виключені з езекутивної ради, що товариство буде зовсім неополітичною організацією та що рент не буде вносити більше як 10 доларів. Лист був написаний у відповідь на домагання безробітних, щоб незалежна партія праці відступила ім салю на мітинги. Після мітингу вписалося ще до Товариства Безробітних около 25 робітників без праці.

ЄФРЕМОВ І НІКОВСЬКИЙ ПРИЗНАЛИСЯ НА СУДІ, ЩО МАЛИ ПОСТІЙНІ ЗНОСИНИ З ПОЛЬСЬКИМ УРЯДОМ

(Безаротна депеша Імператора.)
МОСКВА, 18 березня. — На розправі перед Найвищим Судом України проти провідників контр-революційної "Спілки Визволення України", обвинувачені Єфремов і Ніковський призналися, що вони мали постійні зносини з польським урядом та з його консульством у Харкові.

Ніковський признався також, що отримував регулярні інструкції від генерального штабу польської армії для анти-радянської шпіонажі.

ПОЛЬСЬКІ РЕКРУТИ ЗБУНТУВАЛИСЯ

(Безаротна депеша Імператора.)
ВАРШАВА, 18-го березня. — Триста рекрутів, ідучи до війська у Вильні, постійно демонстрували на всіх стаях проти фашистського уряду та його пригрозували до війни проти Радянського Союзу.

Спроби поліції втихомирити рекрутів були безуспішні й поліція не відважилася заатакувати їх. Влада в Орній змобілізувала поспішно військо і прийняла поїзд з машинними кірсами. Рекрути ставили опір своєю пальною зброєю у боротьбі, під час якої було багато вбитих і спустошено вагони поїзду.

В ПАРЛЯМЕНТІ БРИТАНІЇ ПРОДОВЖАЮТЬСЯ АТАКИ НА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

ЛОНДОН, 18-го березня. — Вчора в Бритійському парламенті продовжались атаки на Радянський Союз. Сер Кінгслі Вуд, консервативний посол, зачитував "Артура Гендерсона, "робітничого" міністра закордонних справ, чи він не може зробити натиску на Лігу Націй, на підставі ХГартікулу, щоб збедна-

ти імперіалістичні держави до війни проти робітничої республіки. Гендерсон у відповідь заявив, що він не думає, що Ліга Націй може взятися тепер за цю справу. Гендерсон висловив далі симпатію для воєнних маневрів проти Радянського Союзу.

ПОПИРАЮТЬ ВОЄННІ ПЛАНИ ПРОТИ СРСР

ЛОНДОН, 18-го березня. — Англо-Єврейське Товариство, яке підтримує британське імперіалістичне убивство арабських робітників і селян у Палестині, видало сьогодні резолюцію, що попірає воєнні плани імперіалістичних держав проти Радянського Союзу "на релігійних ґрунтах".

Цього підтримка воєнних маневрів проти Радянського Союзу не є більше опера "на релігійних ґрунтах", як підтримка британського імперіалізму в Палестині, що є рухом, щоб позабавити арабські маси їхньої землі.

СПІР МІЖ КИТАЄМ А РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ ЩЕ НЕ Є ПОЛАГОДЖЕНИЙ

ТОКІО, Японія, 18 березня. — З Харбіну повідомляють про подію, яка вказує на те, що радянсько-китайський спір за китайсько-східну залізницю не цілком полагоджений. У ніхто йому нічого не скаже, бо він має за собою всю капіталістичну владу.

Тим самим фашистський метод дав до зрозуміння, що він може закликати ветеранів до нападу на робітників і за це ніхто йому нічого не скаже, бо він має за собою всю капіталістичну владу.

ПОЛЬЩА Й НІМЕЧЧИНА ПІДПИСАЛИ УГОДУ

ВАРШАВА, 18 березня. — Тут підписано польсько-німецький договір і таким чином закінчено тарифну війну, що велася між Польщею а Німеччиною через останніх п'ять років. Договір складається з 24 ріжних умов, що відносяться до таких справ, як експорт і імпорт, імміграція, переїзд і т. п.

Угода має велике економічне значення для обох країн і безперечно буде мати помітні політичні наслідки. Польща сподіється, що наслідком угоди поширяться її торгівля з Німеччиною, що в свою чергу поліпшить скрутне економічне положення Польщі.

З КАНАДІЙСЬКИ РОБІТНИКИ ВБИЛИ ПРИ ПРАЦІ

ВЕНКВЕР, 19 березня. — Два британсько-коломбійські залізничні робітники були вбиті вчора при праці. Джеймс Бенкрофт, 42 роки, утратив життя, коли передчасно експлуодував порох, а Д. А. Стратон, 54 роки, карпентер, помер на дорозі до шпиталю після того, як дошка впала йому на голову.

МЕЙОРА КАЛЬКУТИ ЗАСУДЖЕНО НА 10 ДНІВ.

РАНГУН, Бурма, 22 березня. — Дж. М. Сенгупта, мейор Калькути, був засуджений сьогодні на десять днів в'язниці за "буїтнівничі виступи" під час його промови, в якій він підтримував Магату Ганді та його кампанію громадянського непослуху.

В РАД. СОЮЗІ ЗАБОРОНЕНО ПРОДАВАТИ МАЦУ.

МОСКВА, 22 березня. — (Сарейська Телеграфічна Агенція.) — Центральне Товариство Кооперативних Склепів, що контролює розподіл харчів у Радянському Союзі, видало постанову, що ніякий склеп не має права продавати мацу, вина або якої іншої поживи на єврейській святі "пейсах". Цей самий розпорядок відноситься також до християнського великодня.

П'ЯТЬОХ АРАБІВ ЗАСУДИЛИ НА КАРУ СМЕРТІ.

ЄРУСАЛІМ, 21 березня. — П'ятьох арабів з села Гейброн засуджено на кару смерті за участь у єврейсько-арабських розрухах в серпні минулого року. Їх обвинувачувано у вимордуванні одної єврейської родини підчас розрухів. Чотирох інших арабів, що були обвинувачені за те саме, звільнено від вини і карі.

ПРЕГАРНА ФІЛЬМА В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ.

В п'ятницю й суботу, 28 й 29 березня, буде висвітлюватися в Українському Робітничому Домі прегарна фільмова драма п. н. "ПОЗА ТОЮ ЗАНАВІСОЮ". Є це одна з останніх картин продукції Вільяма Факса і застосує на те, щоб її побачити. Не пропустіть цієї нагоди і приходіть самі та привідіть своїх знайомих!

В НІМЕЧЧИНІ Є ТРИ МІЛЬЙОНИ БЕЗРОБІТНИХ.

БЕРЛІН, 20 березня. — Число безробітних у Німеччині в половині березня обчислювалося на 3 мільйони, з чого 2 мільйони 600 тисяч отримують державну допомогу.

КИТАЙСЬКІ ЧЕРВОНІ ВІЙСЬКА ЗАНЯЛИ МІСТО АНФУ У ПРОВ. ШАНСІ

Два урядові полки збунтувалися і повбивали своїх офіцирів. Вісім мільйонів китайських селян голодують.

(Безаротна депеша Імператора.)
ШАНГАЙ, Китай, 18 березня. — Червоні повстанчі війська заняли місто Анфу в провінції Шансі. Два кумінтанські полки збунтувалися і повбивали своїх офіцирів. Нанкіц вилася карна експедицію, зложена з трох моніторів і значного числа піхотинців. Селянські формації в місяцях підтримують збунтоване військо. Урядове військо показує нехть атакувати революціонерів.

селян, що живуть у 56 округах провінції Кіансі, в південній Китаю, переносять муки голоду. Офіційно сповіщають, що причиною голоду є бандитизм, повний і недерж. Що нанкіцський уряд стягає великі податки з селян, щоб утримати свою кляку при владі, й не робить нічого, щоб поліпшити долю селянства, про це в урядовім оповіщенні не говориться. Втрату майна через повний бандитизм обчислюють на 30 мільйонів золотих доларів. Недорід приписують бракові дощу.

НАНКІН, Китай, 22 березня. — Вісім мільйонів китайських

328,639 РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН УБИТИХ КАПІТАЛІСТИЧНОЮ ВЛАДОЮ

Міжнародна Червона Допомога опублікувала цифри про перелікування революціонерів у всіх країнах світа.

МОСКВА, 19 березня. — Як було убитих капіталістичною поліцією, жандармами й жовдами, що планують війну проти Радянського Союзу під прикриттям релігійних переслідувань, Міжнародна Червона Допомога опублікувала цифри про перелікування революційних робітників і селян імперіалістами та їхніми наганячами у всіх частинах світа.

Червона Допомога вказує, що 328,639 робітників і селян було убитих капіталістичною поліцією, жандармами й жовдами, у звязку зі страйками, демонстраціями та іншими викриваннями протягом останніх п'яти років.

БЕЗРОБІТНОГО ЗАСУДЖЕНО НА ДВА МІСЯЦІ ЗА ЗБИТТЯ ШИБИ

В поліційнім суді у Вінніпегу засуджено безробітного Джана Макса на два місяці в'язниці за те, що він збив вікно в реставрації, де навіс, але не мав права заплатити.

Макс шукав всюдю за роботою, але не міг її дістати. А що голод не жарте, він пішов до реставрації, з'їв обід і заїв грошей. Він готовий був відробити їд, але власник сказав, що йому не потрібно робітників, і зажадав, щоб безробітний оставив свій оверкофт як заплата за їд. Безробітний згодився на це й виїшов на двір без кофта. Але зямно також не жарте і безробітний верну до реставрації та збив вікно, щоб дістатися до в'язниці. Поліційний суддя "замилосердився" над безробітним у той спосіб, що після його на два місяці до в'язниці.

Такого "порятунку" від голоду і холоду примушуді хпаніється безробітні в Канаді. А капіталістична влада не знає іншого способу помагати безробітним, як пакувати їх до в'язниці або висилати проти них поліцію, щоб біла їх клопатами по головах.

МАНІТОБСЬКИЙ УРЯД СПРОВАДЖУЄ ХЛОПЦІВ З ВЕЛ. БРИТАНІЇ

МОНТРЕАЛ, 21 березня. — Перша група британських хлопців, що мають прийти до Канади в цм сезоні для поселення на фармах у Манітобі, прибудуть на днях до Галіфаксу на кораблі "Анданія". Джеймс Ніш з колонізаційної служби манітобського уряду, переїхав сьогодні через Монтреал, будучи в дорозі до порту, щоб стрінути хлопців і відвезти їх на захід. У партії є 46 хлопців.

Манітобський уряд спроваджує хлопців аж з Великої Британії до роботи у фермерів, а місцеві хлопці ходять без роботи або примушені працювати на фармах у Манітобі, прибудуть на днях до Галіфаксу на кораблі "Анданія". Джеймс Ніш з колонізаційної служби манітобського уряду, переїхав сьогодні через Монтреал, будучи в дорозі до порту, щоб стрінути хлопців і відвезти їх на захід. У партії є 46 хлопців.

Манітобський уряд спроваджує хлопців аж з Великої Британії до роботи у фермерів, а місцеві хлопці ходять без роботи або примушені працювати на фармах у Манітобі, прибудуть на днях до Галіфаксу на кораблі "Анданія". Джеймс Ніш з колонізаційної служби манітобського уряду, переїхав сьогодні через Монтреал, будучи в дорозі до порту, щоб стрінути хлопців і відвезти їх на захід. У партії є 46 хлопців.

Манітобський уряд спроваджує хлопців аж з Великої Британії до роботи у фермерів, а місцеві хлопці ходять без роботи або примушені працювати на фармах у Манітобі, прибудуть на днях до Галіфаксу на кораблі "Анданія". Джеймс Ніш з колонізаційної служби манітобського уряду, переїхав сьогодні через Монтреал, будучи в дорозі до порту, щоб стрінути хлопців і відвезти їх на захід. У партії є 46 хлопців.

ТОВ. КОЛІСНИК ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ РОЗБИТТЯ ДЕМОНСТРАЦІЇ

На засіданні міської ради у Вінніпегу, що відбулося в понеділок 17 березня, клерк відчитав резолюцію протесту, ухвалену на масових робітничих мітингах у Стренд театрі й на Маркет Сквер у неділю 9 березня. Резолюція протестувала проти поліційного терору вінніпегської поліції, яка в брутальний спосіб розбила демонстрацію безробітних в Червоний Четвер 6 березня. Лейбористський аддермен Флай старався виправдувати поліційну комісію, якої він є членом, але його колеги звернули йому увагу, що це не на місці, й він присів.

Тов. Колісник відчитав телеграму мейора Веба до секретаря товариства безробітних ветеранів, у якій він (Веб) підбадьлював ветеранів проти комуністичного зв'язку з демонстрацією безробітних, та запитав Веба, чи він вислав цю телеграму як мейор міста чи особисто. Веб відповів тов. Колісникові, що він може розуміти це, як сам хоче.

СЕЛЯНИ МАЮТЬ ПРАВО ВИХОДИТИ З СІЛ НА СЕЗОНОВІ РОБОТИ

МОСКВА, 18-го березня. — Рада Народніх Комісарів видала постанову про те, що селяни, члени й не члени колективних господарств, мають право виходити з сіл на сезонові роботи при будові залізниць та доріг, у риболовстві й т. п. "Правда" назвала брехливіми погодоски про те, що нібито селяни не можуть вибирати своїх грошей зі шадничих кас. Постанову про свободний переїзд на роботу видано з огля-

ду на неправильну поведінку деяких надто ревних організаторів колективних господарств, що вимагали від селян обов'язково вступати до колективів і працювати виключно в них. Взвзяши загально, колективізація сільського господарства відбувається успішно і є дуже популярна серед селянської маси, але уряд бажає, щоб справи не переводили надто успішно і щоб не було ніяких зловживань та примусу.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone, 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українських Робітничих Домах на розі вулиць Прітчард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ВІДКРИЛИ СВОЇ КАРТИ.

Не люблять наш жовтоблукні противники, коли ми їх називаємо агентами міжнародної буржуазії, поганенькими, ікчемними, бо серйозно з ними мало хто числиться, але проте агентами. Зараз же, в часі загальної економічної кризи й посиленої кампанії міжнародної буржуазії проти Радянського Союзу, є попит і на петлюрівських та інших українських контрреволюційних недостатків. Зараз бо час, в якому "на старуху буває поруха".

Міжнародній буржуазії, англійським капіталістам, польській шляхті тепер недостатки української контрреволюції потрібні. На них зараз є попит на міжнароднім ринку. А ці у свою чергу не залишаються в довіру і зі шкіри лезуть, щоб лиш доказати панам свою вірність: одні разом з панами протестують, другі разом з біскупами моляться богу, щоб допоміг повалити радянську владу, треті просто згорі проголошують Україну від Сяну аж по Дон, з Кубаню і з Кримом англійською домнією. Вже й англійський прапор над нею "водрузили".

Такими "ширими" з найширших патріотами заявили пани з "The National Press", які люблять "Канадійського Фармера", польського "Часу", німецького "Der Nordwesten", хорватського "Canadian Voice", видають же місячник в англійській мові "The New Canadian". В "The New Canadian" за місяць березень проголосили вони вже Україну англійською домнією. Вони виготовляють вже петицію від імені 45 мільйонів українців до англійського короля, в якій благають його, щоб він відкинув просьби 45-ти мільйонного українського народу, що заселює Україну радянську, галицьку, буковинську, волинську, карпатську, кубанську, кримську, зелений клин, а невдовзі за селюватиме і шайи Кавказ з його нафтою — щоб англійський король був тактичний і взяв під свою опіку всі українські землі і все, що над ними, в них і від ними.

В тій статті, хоч не у всіх подробностях, але все ж таки досить виразно, описується всі величезні користи для британського капіталу, якщо він згодиться признати Україну своєю домнією. Перш всего пани з "National Press", що з приводу цієї прочистки вже проголосили себе "Лігою Бритійських Українців", докладають британським капіталістам, які то величезні земельні, мінеральні, нафтові й лісові багатства має Україна. Ці багатства "Ліга Бритійських Українців" видає англійським капіталістам в концесії.

Ще ціннішим дарунком для британських капіталістів буде Україна з політичного боку. Україна — це ж шлях із центральної Європи до Західної Азії. Одночасно Україна межує з Чорним і Азовським морями, через які лежить шлях до Середземного моря. Тут же по сусідстві й Туреччина, яка тепер вже ніякої небезпеки не представляє, навпаки, сусідство якої є навіть дуже корисне (Туреччина також має нафту!) британським капіталістам — доказує "The New Canadian".

Далі — українці вже колонізують Крим, а в дуже короткому часі ціаком захоплять і Кавказ. Гей, панове британські капіталісти, чи вам оми повірили, що не бачите, яким лакомим куском є для вас Україна, що її з подякою видає вам 45-мільйонове українське населення цілого світу через своїх репрезентативів з "Ліги Бритійських Українців"?

Колі ви ще не переконалися, то слухайте ще раз: через Україну лежить найкоротша дорога з центральної Європи до південної частини Центральної Азії і до... Індії — панове британські капіталісти! Тислухайте ви "дипломатів" з "Ліги Бритійських Українців", що в недалекому майбутньому ця дорога матиме для вас велике значення (чи не для втечі з Індії?).

Отак переконують "дипломатів" з "National Press" британських капіталістів, щоб вони взяли Україну під свою опіку. Для більш набіжного доказу про те, як користи несе Україна Беликим Британіям, вони на 13-ій сторони "The New Canadian" вмістили ману України, поставили над нею англійський прапор, мовляв, дивіться, "земля наша велика і багата", приходьте за концесіями, а ми продаватимем вам шері.

Все вище сказане "Лігою Бритійських Українців" не є вивом якоїсь хоррої фантазії. Це є задушевні бажання багатьох українських контрреволюційних недостатків. "The New Canadian" каже, що цілий рік првадилася переписка між лідерами українського населення цілої Канади і Європи й нарешті розпочато вже кампанію за створення всесвітньої організації під назвою "Ліга Бритійських Українців", яка ще до свого створення постановила вже просити англійського короля проголосити Україну та її повітні — Крим, Кавказ, а згодом і Туреччину, своєю домнією.

Тепер маленьке запитання: якого ж лиха всі оті лідери жовтоблукніх угрупувань ляка нас, коли ми називали їх агентами міжнародного капіталу? Краще були б зразу сказали, що вони є лише агентами британського капіталу. Хоч це також справи ще не вичислює. От, наприклад, перемиський "Укр. Голос" є іншої думки, як "The New Canadian". Він в нікій дитині не вірить, але починає вже організувати легіони українських стрільців, які, люблять П'ясуцького, мають іти і завойовувати Радянську Україну польською шляхті.

Знову ж вінніпегський "Укр. Голос" сердиться на "дипломатів" з "Ліги Бритійських Українців" за те, що не вміють тримати язика за зубами. Він з їхньої петиції, почуває дуж-

ображений. "Колі Польша або Москва так говорять, — каже "Укр. Голос", — то їм нема чого дивуватися... бо в їх інтересі є пояснити, що бунтуються проти них тільки ікчемні (українські — зам. редакції) люди, що далися перекупити судій ворожий державі".

Отже чуєте панове з "Ліги Бритійських Українців" — так відкрито говорити, як ви це зробили, не годиться... Люди готові подумати, що українці, це такі ікчемні люди, що вони даються підкуплювати чужій державі і не дбають про самостійність, або, іншими словами, продають самостійність за концесії. А то треба дбати... обов'язково треба: Тоді й за концесії й за шляхи до Індії та до кавказької нафти можна більше дістати. А головню про такі річі не треба отак отверто кричати, бо як же ж тоді можна буде когось дурити, що ми боремось за самостійність? Дуже образився "Укр. Голос" на "Лігу Бритійських Українців" за таку невчасну нетактичність і має слушність.

А на нашу думку, то вже таки краще отак отверто: "Ліга Бритійських Українців" хай ставить британський прапор; СССР — хай ставить білого орла підперши його тризубом; просвітити хай тигуль білогвардійського двоголового, січовики безголоваго, а разом все це буде називатися "соборна й незалежна".

Але все це так і залишиться на папері, бо над Радянською Україною повіває вже червоний прапор, якого ніякі агенти ні британського капіталу, ні польської шляхти не досягнуть.

ЯК ПОЛІЦІЯ МАСАКРУВАЛА ДЕЛЕГАТІВ СЕЛЬ-РОБУ ЄДНОСТІ.

Зараз після розв'язання Конгресу Сель-Роб Єдності представниками городського староста, завилася перед будинком Т-ва ім Лисенка під проводом мундурного комісара околдо 60 поліціянтів, узброєних в карабин. Частина з них обсадила площу й вулицю перед будинком, а решта вдерлася на сходи і саяло, де відбувався Конгрес.

Помимо того, що делегати почали вже розходитися, поліціянти з комісарем на чолі вдерлися на саяло, перевтаюючи по дорозі виходячих делегатів. Шойню тепер почалося властиве "опорожнювання саялі".

Поліціянти мов звірі киулися на делегатів, ударяючи в них колбами цілою силою, куди лиш попадає. Взагалі неможливо описати дикій і брутальної розправи озврілих знарядь фашизму над безборонними людьми. Подібну масакру бачили ми хіба ще на конгресі профспілок на 1. листопада м. р.

Кожний делегат, вибитий колбамі зі саялі, попадав одиначем на бортари в шпалар

СІМ РОКІВ ІСНУВАННЯ МОДР-У.

Організації, що ставили собі завдання нести допомогу жертвам класової боротьби і сисували і перед війною в різних капіталістичних країнах.

Для поширення своїх ідей видає МОДР часопис, журнали, книжки й брошури, в котрих подається звіти про білий терор в цілому світі, про діяльність МОДР в різних країнах, в котрих подається звіти про білий терор в цілому світі. В 1927 р. видавав МОДР на рокиних мовах 41 періодичних органів, багато журналів і брошур. В самому Радянському Союзі видавав МОДР 12 журналів і випустив 67 брошур.

Досягнення, проведені МОДР кампанії є великі. Злагодження кар, звільнення багатьох соток революційних діячів, демаскування брутальних переслідувань і насильств фашистського білого терору і т. д. є безсумнівними висидами цих кампаній.

Найвиразнішим політичним наслідком всіх цих кампаній МОДР-у є повстання однопілотного революційного фронту боротьби трудящих проти білого терору. Зражені своїми вождями беспартійні й соціал-демократичні робітники, серед котрих живе ще дух класової боротьби, масово приєднуються до кампанії і акцій МОДР-у, а виявлені акції солідарності є переслідуваними борцями класової визвольної боротьби проти білого терору найкраще цементують класову єдність пролетаріату понад голови всіх соціал-зрадників.

поліціянтів, відчуваючи на своїй голові, спині й грудях удару останнього поліціянта, що стояв вже при самих сходах, летіли делегати комиті головою по крутих сходах, попадаючи на другому й першому поверсі та на партері в новий поліційний шпалар. Не було пощади навіть для жінок ан для сиоволодих стариків. Ця дика масакра припинилася шойню тоді, коли на саялі залишилося ще яких 10 осіб. Делегати з поліціянтами так були обезсилені своєю "роботою" що сопили, як ковальські міхи й мусли шукати якоїсь опори, щоб не впасти від умучення. Так дико розправився фашизм з селянами й робітниками, думаючи, що таким способом зможе відстрашити їх від боротьби за своє соціальне й національне визволення з під капіталістичного ярма.

Того самого дня переведено ревізів в помещанні Секретаріату С.Р.Є. та у всіх членів ЦКК і редакції "Сель-Робу", що мешкають у Львові. Розуміється, ревізії дали бажаного для поліції висяду.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО МАСОВІ МІТІНГИ 30- БЕРЕЗНЯ!

Старання українських робітничо-фармерських масових організацій в Канаді — в неділю 30 березня ввійди в Українських Робітничих та Фармерських Домах відбудуться масові мітінги в справі протирадянської кампанії, що її провадять міжнародні капіталісти та клерикали проти Радянського Союзу, а з'окрема що її провадять українські петлюрівські та інші контрреволюційні угрупування проти Радянської України.

Саме тепер в столиці Радянської України Харкові судять 45 провідників петлюрівської "Спілки Визволення України". Вже на самому суді керівники тої "спілки" Євремів і Ніковський призналися, що вони підтримували зв'язок з петлюрівським закордоном та з польською шляхтою через польських дипломатичних кур'єрів. Призналися вони ще на саідстві, що їхня мета була — підготувати багате селянство та буржуазну інтелігенцію до повстання проти радянської влади, а це повстання мало статися тоді, коли не Україну мала прийти збройна сила з закордону, тобто військо польської шляхти. У свої власні сили, ні в силу багатого селянства, куркульній, ефремівщині не вірила. Вона вірила тільки в силу міжнароднього капіталу, в армію польської шляхти.

Кожному з нас ясно, які ріки робітничої й селянської крові потекли-б по Україні, коли-б затії отих "нецьколюбів" здійснювалися! Кожний з нас знає, який нагаи, багнет, шибениця запанували-б на Україні, коли-б туди вернули польські та інші помішники, фабриканти, вся контрреволюційна наволок, яким ефремівщина обіцяла повернути назад землі, фабрики, маєтки, що є зараз в посіданні працюючих.

Жах огортає при самій лише думці, що таке могло статися. Але таке не сталося й не станеться. Ті, що до цього хотіли й старалися допровадити, зараз відговдають перед судом трудящих. Нічого не допоможуть їм протести петлюрівців. Але українські трудящі маси Канади, трудящі Канади й цілого світа взагалі повинні знати, що таке ефремівщина, автокефалія.

Тому йдіть громадо 30 березня на масові мітінги до Укр. Роб. Домів, візьміть участь в демаскуванні наклепів на радянську владу і запротестуйте проти протестів петлюрівщини.

ХОЧ НЕ ПРАВОСЛАВНІ, АЛЕ ВСЕ ТАКИ ПОБОЖНІ КОЛЮЧКИ.

Невслічке боюм спасаємо Мелодоту в стейті Іллінойс, недалеко Чікаго. Мелодіська єпископальна церква є в нєму, а в церкві, як звичайно — пп... Джеймс А. Вілсон називається.

В церкві є й дячок, він же зарозуміло й папалар і замітає. Дячок той Емос Еліот називається, а його жінка — мисис Емос Еліот.

В тому ж містечку" не без смутку... Вдова мисис Ема Вагатакують стейтвого прокуратора Генсона, щоб він не тигстала вона припадково — чоловік — дурницю, мовляв, він гріх свій замопить перед всевишнім.

Але прокуратор той якийсь безбожник. Він каже: Коли сипімають чоловік, що він оперує двоголовою мушайською машиною, або коли хлопець потягне парубляного — хто збачне ганяється карні цим беззаконником.

Піше єгомосці сердобольні послання до вдови Еми, а дячок, немаче яка нечиста сила його ієкушає, перехоплює листи єгомосці.

Єгомосці Вілсон дивлячись про діла нечестиві дичка свого, взяв револьвера й почав стріляти його і його жінку: дячка же, що єгомосці Вілсона "треба жаліти, а не карати".

А коли до Мелодоти наспіла чікаговські газети з новим єпископом цієї історії, й коли бойсис побігли вулицями, вигукуючи: "Extra! Extra! (бойсис завжди є бойсами)" — то несподівано ж зібрався міська рада і обурив до глибоки побожної душі отаким беззаконником, паказала пошлі петлюрівці дивитися за місто всіх бойсів з чікаговськими газетами.

Ось як то побожні люди роблять з проповідниками слова божого, а не так, як в більшовицькій країні.

Місто Ел Дорадо, в стейті Аркенсо. Два попи білих "святотвірні", а третій пп чорний, негритянсько-баптистський віри. Білі попи. Бо останніми часами люди повимнювали кводри на ніккі і "набоже" їде "ту-сло".

Місто Ел Дорадо, в стейті Аркенсо. Два попи білих "святотвірні", а третій пп чорний, негритянсько-баптистський віри. Білі попи. Бо останніми часами люди повимнювали кводри на ніккі і "набоже" їде "ту-сло".

Пам'ятаючи, що бог трибуно любить, склади ці попи трибуно між собою і центами, заробленими трудами праведними, купиди машинерію, встаткували "distilling plant ever seen in this county" й почали виробляти рідину, яка, як свиретписьмо каже, "веселить серце чоловіка".

Але нечестиві попица, наушнені пекельними думками, винохали, сконфіскували "плент" товар, а побожних продуцентів замкнули до чистилища, "ідеже несть ні печаль, ні воздыханія".

Серце білих попів — сокрущилось і вони почали молитися за ворогів своїх (поліцію), щоб бої-протест м. "бо не знають вони, що роблять", а Рой Деніс, негритський баптист-пп, зараз же в тюрмі почав арештантам проповідувати слово боже та закликати їх, щоб покаялися, бо... страшний суд наближається.

Думав вже я на цьому закінчити, коли знову наспіла сумна... дуже сумна вістка, й то з самого земного раю. Канафорні.

Проповідниця слова божого з релігійної секти, що називається "Divine Order of the Royal Arm of the Great Eleven" (перекладайте собі, читачу, самі на українське) покларно судом за велике побожне діло.

(Ох, боже наш, боже наш, до якого ми часу дожили? Земля під нами перенергається. Не дурно мій покинула бабуся казала: "Намгтай, синку, як люди обивудять залом діляні світ, тоді страшний суд буде!")

Слухайте ж і плачте разом з покларною проповідницею.

Два архангели господи, Гаврило і Михайло, явились в полі до мисис-єгомосці Мей Отис Баскборн і подиктували їй велике посланье від бога, в якому викрили перед нею всі гріхи природи, включаючи місцеві мінеральні багатства, що лежать в землі під "великою шестою печаткою".

Встала рано мисис-єгомосці Баскборн і, натхнена словом божим, пішла до місцевого властителя нафтових жерел Кліфорда Дебней, розповіла йому чудо, але не сказала їй саме мінеральні багатства лежать в землі за "великою шестою печаткою". Це відкриття, сказала вона, зробить тільки в спеціальній книжці, яку видасть під назвою "Велика Шеста Печатка".

Кліфорд Дебней, сприйшовши поширенню слова божого, дав мисис-єгомосці 40 тисяч доларів на видання книжки. Взяла мисис гроші, але архангели більше не зявилися і книжка світу божого не побачила.

Колі зогвадився Кліфорд Дебней за грошіми, то вони були вже за 100-000 великою печаткою, до якої навіть мегархангела Гаврила не досягне.

Справа опинилася в суді. На суді було багато народу. На суді таки признав мисис-єгомосці винною в обманстві — навіть не в одному, але аж у всіх мох, і за кожне з них грозить їй від одного до тринадцяти літ чистилища.

"Ізбави нас од лукавого — аминь".

Роб божий, Шанко Куркулєнко.

Р. С. Пінку в новинних справах листа до пани римського, щоб налічив день міжнародної молитви по рабах божих єгомосціх, жертвах брутальної демократичного терору, і виклав американських прокураторів та пошцаив за переслідування духовенства в країні демократії — от що!

Так, що невдовзі знову будемо молитися на міжнародно скаду.

П. К.

Капіталізм робить з часописів капіталістичні підприємства, знаряддя наживи для багачів і знаряддя одурювання працюючих.

ЩО ТАКЕ "СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ" І ЧОГО ВОНА ХОТИЛА

Цитати й висновки подані на основі зізнань керівників "СВУ" на слідстві, що його переводили органи радянської влади

ЯК ОРГАНІЗУВАЛАСЯ "СВУ". — ПЕРШІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ. — ПРОГРАМА Й ТАКТИКА ОРГАНІЗАЦІЇ.

(Продовження.)

"Незалежність" України за планами ініціаторів "СВУ" була в тому, щоб відірвати її від Радянського Союзу й утворити з неї колонію західно-європейського капіталу. Соціалістична база організації, на думку її ініціаторів, повинна поширюватися не тільки коштом інтелігенції, але через неї та за її допомогою охопити куркульські верстви села й буржуазні елементи міста. Винувачем писемництва Старицька-Черняхівська свідчить: "Ухвалили утворити організацію, яка охопила б і об'єднала б усіх українців на принципі "Самостійна Україна". "Наша надія" — з самого ж початку нова організація набуває характеру найвищої соціалістичної організації, від якої гаслом вона й провадить всю свою роботу.

Після трьох з половиною місяців свого фактичного існування "СВУ" було оформлено організаційно й охопило антирадянську інтелігенцію.

Органи ДПУ УСРР викрили й ліквідували в другій половині 1929 року заплановану контрреволюційну організацію, що звадалася "Спілкою Визволення України" і ставила за своє завдання повалити радянську владу на Україні, шляхом збройного повстання, за допомогою чужоземних буржуазних держав і реставрувати капіталістичний лад у формі "Української народної республіки".

Суккупність матеріалів, зібраних передсудовим слідством, дає всеорієнтоване й вичерпне уявлення про злочинну діяльність "Спілки Визволення України" (скорочена назва її "СВУ"), про особистий склад її учасників, контрреволюційну діяльність, програмові засади організації, принципи її тактики. Водночас, матеріали, зібрані на передсудовому слідстві, викривають соціальну сутність "СВУ", показують класову й природу та визначають її місце в історії боротьби міжнародної та української буржуазії проти диктатури пролетаріату на Україні.

Викрита та ліквідована 1929 року "СВУ", нерозривно пов'язана з усією історією класової боротьби на Україні, з часу Жовтневого перевороту, аж до останніх днів Української контрреволюції багатовікової та ризикованої своїми організаційними формами, але єдина й постійна у класовій суті — вада в особі "СВУ" — яскравого представника не тільки тому, що всі вимоги її прагнення й нади втілювала ця заплана організація, але ще й тому, що "СВУ" є тільки повільний прояв безперервної контрреволюційної діяльності, що її провадили на Україні буржуазія та гитлізм після Жовтневої революції.

Успішність розгортання соціалістичного будівництва активізувала буржуазні й гитлістські елементи всередині країни. Міжнародні буржуазія в цей час розпочинає організацію нового антирадянського блоку. Закордонна еміграція, як і внутрішні контрреволюційні елементи, також значно підбадьорилися після декількох років бездіяльності, вони почули, що на їх послуги знов виникла потреба й переконалися, що ці послуги почали оплачувати в багатьох європейських столицях.

Після "хрестоносного походу" проти Радянського Союзу відкривався перед збіднілою українською еміграцією можливість підготуватися й розгорнути, за вказівками чужоземних відповідних установ, нову смугу активної боротьби з радянською владою. В зв'язку з цим українські емігрантські кола дійшли до висновку, що підготовчий період на Україні, треба вважати, закінчився.

Видатний емігрантський діяч Л. Чикаленко звернувся до С. Єфремова з директивним листом, де він інформував його про те, що закордонна еміграція об'єднується для боротьби з радянською владою і зазначає, що на Україні треба також перейти до організованої контрреволюційної роботи. Цей лист С. Єфремов одержав у квітні 1926 року. Винувачем С. Єфремов з цього приводу свідчить:

"... В квітні 1926 р. я одержав листа від Л. Чикаленка, з невеликою допискою В. Садовського, і цей лист показав нам, що підготовчий період треба скінчити і заходяться коло справи організації вже реально. Чикаленко писав, що останніми часами відбувся за кордоном кілька нарад з участю діячів УНР і наради ці вирішили, що вже пора закласти національну організацію і подати про те такі гасла на Україні, яке було умовлено ще на Берлінській нараді з Нікопським. Як учасників наради, а разом з членами майбутньої організації Чикаленко називав: С. Петлюра, І. Мазепа, А. Левинський, Феденка, Чикаленко Л., В. Садовського, О. Шульгіна, В. Прокоповича, О. Лотоцького, Д. Дорошенка. Організація має поєднати тих з емігрантів, що стоять на позиції УНР, виробивши компромісову програму для такого об'єднання..."

Перше установче зібрання організації "СВУ" було скликане в червні 1926 року з ініціаторів Єфремова. В цьому зібранні взяли участь киянська кінська "Буд" (Братство Української Державності), що розвалилася; Єфремов, Дурдуківський, Чехівський, Гермайзе, Ніковський, Старицька-Черняхівська і Гребенський. Єфремов доповів про етап еміграції, повідомив про організацію закордонної "СВУ", виклав міркування еміграції про розміри, напрямки й зміст контрреволюційної роботи на Україні, ілюструючи все це цитатами з листа Чикаленка. Єфремов висунув питання про соціальну базу організації, на його думку, організація повинна розширюватися не тільки коштом інтелігенції, але через неї і за її допомогою охопити гитлістські верстви села і буржуазні елементи міста. Єфремов сприводу першого засідання "СВУ" та своєї доповіді свідчить:

"... Десь коло половини червня 1926 року ми скликали, нарешті, своє перше організаційне засідання, кажу, "ми", себто я і Дурдуківський, що виступали таким чином, ініціаторами справи. Обудулося зібрання в помешканні Дурдуківського. Крім нас двох, присутні були такі запрошені нами люди: Гермайзе, Гребенський, Ніковський, Старицька-Черняхівська, Чехівський. Збори розпочав я, вказавши на предмет і завдання. Торкнувшись коротенько останніх подій, що категорично диктують нам вступити на шлях організації не легальної діяльності, я зробив огляд тих обставин, серед яких нам доведеться працювати й вказав, які може ця праця мати..."

Від критики радянської системи та переліку загальних передумов, що викликали необхідність боротися проти радянської влади, Єфремов перейшов до формулювань, запропонованих ним в принципі політичної платформи "СВУ". У мотивованому викладі цих пунктів самим С. Єфремовим, платформа "СВУ" така:

1) Організація зветься Спілка Визволення України і становить своїм завданням визволення українського народу на всіх просторах його етнічної території і заснування незалежної і самостійної народної республіки.

2) Державний устрій української республіки засновується на демократичних засадах, на чолі її стоїть виборний президент, виконавча влада належить кабінетові народних міністрів, однопалатному парламенту народних представників.

Далі йдуть пункти про загальної й безплатне навчання, про волю вивування, про фінанси і т. ін. Надзвичайно характерним є те, що програма "СВУ" передбачала сплату частини боргів колишньої російської імперії. Отже, з програмних положень "СВУ" видно, що "СВУ" за мету мала ліквідувати всі Жовтневі здобутки і утворити на Україні буржуазну республіку. Майбутній державний лад на Україні повинен був прийняти форму воєнофашистської диктатури. Республіканська платформа "СВУ" відбивала класові інтереси і прагнення гитлізму, гитлістства та міської буржуазії. Кажучи про початок існування "СВУ" винувачем С. Єфремов свідчить:

"... Практичні заходи самої влади, що піднімали доброту замочених верств, це незадоволення, на нашу думку, мусили збільшувати і творити ґрунт для агітації проти влади і створення приналежності до боротьби з нею організації..."

З цього свідчення цілком видно, що готовий наді "СВУ" бачила в гитлізмі, незадоволеному політикою радянської влади. Гитлізм, хитрська ідеологія не могла миритися з індустриалізацією країни і відстоювала концепції про "Хліборобську місію" України, утворення цим ідеологічним ґрунтом для обертання з України аграрного придатку до промислових та напівпромислових країн. Включення до програми "СВУ" принципу відшкодування колишнім власникам земель свідчить про те, що "СВУ" стояла на захисті інтересів дичківської класи. Та обставина, що "СВУ", не зв'язуючи на всемірному відрізку трудового селянства до думки про можливість реакційного перебудування радянської аграрної реформи, все таки наважилася вставити питання про вилучення своєї програми, — є факт надто великої ваги. Він свідчить про те, що "СВУ" енергійно відстоювала інтереси дичківської класи. "СВУ" думала не тільки про сплату дичкам, але навіть і про реставрацію дичківських володінь через повернення колишнім володільцям тих земель, що перейшли до радянських і колективних господарств. Винувачем С. Єфремов так викладає параграф 4 програми "СВУ":

"... Поновлення права власності: всі націоналізовані підприємства за винятком тих, що мають державне значення, повертаються колишнім власникам..."

Наприкінці засідання було опитано учасників про їхні знайомих, кого можна було б негайно залучити до організації, щоб утворити її першні кадри. Єфремову було доручено виробити статут організації і запропонувати його на обговорення під час наступного зібрання.

Таким чином, на установчому зібранні було покладено початок організаційного оформлення "СВУ". На цій збірці було: 1) прийнято політичну платформу організації, 2) вироблено принципи оргструктури, 3) намічено основні віхи подальшої організаційної діяльності і, нарешті, 4) кожному членові ініціативної групи бу-

до дано конкретне завдання залучити до організації надійних членів.

Друге засідання ініціативної групи "СВУ" відбулося на початку осені 1926 року і в основному було присвячено виробленню статуту організації. На засіданні були присутні всі учасники першого засідання, Єфремов, Дурдуківський, Гермайзе, Ніковський, Чехівський, Старицька-Черняхівська, Гребенський. Виконуючи постанову першого засідання, Єфремов виступив з доповіддю про проект статуту, розбивши його на п'ять складових частин.

Обвинувачений Єфремов дає таке формулювання прийнятого статуту:

1) До "СВУ" можуть належати громадяни, що визнають програму організації і беруть на себе обов'язок на її основі і для її здійснення працювати."

2) Члени "СВУ" мають своїм обов'язком працювати для здійснення цієї організації і виконувати всі волеві накази її керівних органів; інших особливих прав — вони не мають, крім права на товариські відношення і дружню допомогу всіх членів організації, особливо в справах громадського характеру."

3) "СВУ" складається з окремих гуртків; кожен гурток вліває в себе гурток, добрав до доручення керівного органу певною і добре відомою людиною. Обрання мусить бути одногласним і податися до нікому керівного органу. Гурток — підприємець автономний в своєму внутрішньому житті і роботі, про які має подавати звіт керівному організованому органу. Він може для своїх членів устанавити членські пайки. В окремих випадках дозволиться оступати до визначеного числа членів (пять), збільшуючи гурток до десяти або зменшуючи до трьох чоловік."

4) На чолі "СВУ" стоїть керівний орган, обраний загальними зборами представників од усіх гуртків; зпоміж себе він обирає президента. Керівний орган мусить бути законспі-

тований для всіх заочайних членів організації і гуртки зноситься з ними тільки через свого голову — президента, який один тільки знає його склад. Керівний орган направляє, регулює і об'єднує діяльність організації, подає директиви окремим гурткам, вислуховує їхні плани і звідомлення, контролює склад організації, скликає загальні збори і т. ін.

5) "СВУ" вимагає од своїх членів повної конспіративності з забороною всяких розмов за неї з сторонніми людьми, писання протоколів, згадування в листах чи інших документах і взагалі будь-якої письмовості..."

На другому організаційному засіданні, крім основного питання — вироблення статуту, були розподілені обов'язки поміж всіма членами центру.

Єфремову було доручено про агітаційсько-організаційну роботу перед інтелігенцією, Дурдуківському та Гребенському — організацію педагогічно-шкільних гуртків. На Гермайзе була покладена робота серед молоді та професури. Ніковському було доручено переводити організаційну роботу серед інтелігенції, зокрема літературних, кооперативних і артистичних кіл, Чехівському — серед автокефальних кіл та серед міських та сільських мас, що мають стосунки з ними. Черняхівський — серед інтелігенції. Її же була доручена організації зв'язок з закордонним через одне із чужоземних консульств. В справі організації зносин Черняхівський повинен був доповідати Єфремову і Ніковському.

На цьому ж засіданні були затверджені склади перших гуртків, що на їх чолі стали члени центрального гурту. Крім того, була намічена організація гуртків в низці установ через співробітників — членів "СВУ".

Відомо, що в цей час в Україні діяла "Спілка живих мови" і кооперативний рух. Виступивши у дебатах, А. Ніковський і В. Чехівський поставили питання про перегляд системи гуртків, бо вона гальмує зрост організації. А. Ніковський та Л. Старицька-Черняхівська і В. Дурдуківський зробили повідомлення про роботу організованих ними гуртків. З приводу закриття частини засідання винувачем В. Дурдуківський свідчить:

"... На зборах були присутні, крім С. Єфремова і мене, Л. Черняхівська, В. Чехівський, О. Гребенський і А. Ніковський. Не було з членів президії тільки одного О. Гермайзе. С. Єфремов запропонував присутнім поділитися враженнями й наслідками першого місяця роботи наших нових організації."

Перше слово для інформації взяв сам С. Єфремов. Він напочатку березня з кількох днів до організаційного засідання (другого) був на зборах "Комісії словника живої мови" і розповів про заснування "СВУ". Всі намічені члени гуртків "Комісії словника живої мови" без усяких вагань і відмов погодилися стати членами "СВУ".

"Я розказав, як організувати гуртків "СВУ" при кооперативному інституті, а Єфремов додав, що має від О. Болзовича певні відомості, що кооперативна гуртка вже цілком зорганізувалася і приступила до роботи. Заснування гуртків при педтехнікумі і кооперативному інституті присутні члени Президії "СВУ" зустріли з особливим задоволенням, як початок ширшої роботи української визвольної організації, як спробу підійти до селянських мас."

Отже, на закритій частині засідання центру 20-го жовтня 1926 року зроблено підсумки першого періоду існування "СВУ", зафіксовано зростання організації і разом з тим упередити під критичний розгляд структуру "СВУ". С. Єфремов в заключному слові висловив задоволення з приводу зростання організації і запропонував ужити заходів щоб орга-

нізувати гуртків в інших містах, медичному інституті, ветеринарно-зоотехнічному інституті і сільсько-господарським інституті.

Відкриті частину засідання, на якій брали участь, крім членів ініціативного осередку, також гості, що зібраних на іменні Єфремова, було присвячено організації комітету для увічнення пам'яті Петлюри. Винувачем В. Дурдуківський свідчить:

"... На засіданні Президії "СВУ", яке відбулося 20 жовтня 1926 року в приміщенні С. Єфремова було знято також питання про обрання комітету для збирання коштів на увічнення пам'яті Петлюри, але ухвалено не обрання перестати після відповідної агітаційної промови в присутності всіх приятелів і знайомих, що повинні були збиратися за яку небудь годину після засідання, щоб привітати Єфремова з днем його народження. Так було і зроблено: після інформаційної і агітаційної промови С. Єфремова, під час товариської бесіди було обра-

жено комітет у складі таких осіб: С. Єфремов, Л. Черняхівська, В. Чехівський, О. Гребенський, В. Дурдуківський і, десь там, О. Гермайзе.

Восени 1926 року, у зв'язку з від'їздом в закордонне відріження винуваченого О. Черняхівського, в помешканні Черняхівських відбулося спеціальне засідання президії "СВУ", щоб розробити йому доручення. На цій засіданні було ухвалено, що Черняхівський повинен повідомити представників емігрантської "СВУ" про заснування "СВУ" на Україні, поінформувати їх про ухвалену програму та про статут, передати їм те, що на думку "Ківи", керівний центр організації повинен бути на Україні, а закордонна "СВУ" повинна виконувати допоміжну роль, як інформаційно-агітаційний центр і провадити дипломатичні функції.

(Далі буде.)

РИКОВ ПРО "ПЕРЕСЛІДУВАННЯ" РАДЯНСЬКОЮ ВЛАДОЮ ЦЕРКВИ В СРСР.

Заява голови Раднаркому СРСР тов. Рикова європейському директорів американського телеграфного агентства Юнайтед Прес, Кінові.

Ви звертаєтесь до мене з таким проханням, якого я, на жаль, не можу задовольнити. Ви просите мене сказати про кількість та причини репресій проти службовців радянської церкви. Я не можу задовольнити вашого бажання тобою, що про такі випадки мені невідомо. Оскільки таких репресій, або — як у вас висловлюється — суворости не виявляли до службовців культів, як таких, остільки, мена справа, відповідає зовсім і друге запитання про пом'якшення цих репресій.

Чи означає ця моя заява, що нікого зі службовців культів не заарештували, не притягли до суду та не засудили? Випадки арештів та засудження аж ніяк до релігійних переконань засуджених не стосуються. У цих випадках службовці культу зазнають кару за винини ними злочини, що їх передбачено за нашим кримінальним кодексом. За ці злочини службовці культів відповідають на шкільно-однакових підставах, як і решта громадян. Разом з тим не можна знати за весь час після Жовтневого випадку притягнення до суду того чи іншого священника за захист будь-якої релігійної тези, наприклад, "про непорочне зачаття", "про створення Еви з ребра Адамового", "про можливість воскресіння мертвих", "про перетворення вина й хліба на кров і тіло бога" тощо.

Ми усунули релігійні моменти з діяльності всієї системи нашої країни і усіма приступними нам заходами забезпечуємо іспривнемо розвиткові наукових знань та поширення їх у найширших масах, і зрозуміло, що в нас неможливі такі процеси, як "магіячність".

Ми всіляко сприяємо поширенню наукових знань та ліквідації всьляких забобнів, що, звісно, не може не зменшувати впливу релігії, не зменшувати числа тих, що вірують. Це зменшення впливу релігії та числа тих, що вірують, відбувається ще й тому, що ряд релігійних організацій займають себе одвертою підтримкою контрреволюції: "Ісусові полки" в армії адмірала Колчака, недання заява спеціального церковного собору автокефальної православної церкви про те, що під прапором цієї церкви передягнуті в рясі полів білогвардійці готували збройне повстання проти радянської влади та ряд інших подібних фактів.

Друге запитання, яке поставив мені, — це про закриття церковів. Безсередно, що частину церковів закривається. Це

робиться на підставі постанов народних зборів у тих випадках, коли сама людина, зв'язуючи на наявність церков, що дійсно перевищує потреби, вважає за краще використати залишки церковних будинків для культурних потреб — шкіл, клубів, тощо. Оскільки нам відомо, і за кордоном церкви здатні в оренду, зачинити, використовувати для тих чи інших світських установ. Закриття церковів сполучено в нас із доцільними прагненнями, що їх передбачено в постанові ЦКВ про релігійні об'єднання. Звернувши увагу на пункти 36 і 37 цієї постанови, ухваленої в квітні 1929 року, а також на те, що чималу частину клопотань місцевих органів влади про закриття церковів вищі органи влади не задовольняють.

Останнє питання — які причини агітації в інших країнах з приводу стану релігійного питання в Рад. Союзі. Я думаю, що причини ці не в якійсь разі не релігійні, а політичні. Угрупування, що почали цю кампанію й провадити її через значну частину закордонної преси, намагаються використати питання про релігію, як одне із знарядь у політичній грі. Ми маємо тут, безперечно, справу з колами, які виходять із передумов, що в політичній боротьбі всі заходи боротьби принятими. Тільки тим можна пояснити поверше, появу на сторінках буржуазної преси шкільно диких вигадок, подруге те, що на оборону релігії виступають групи й особи, з яких значна частина сама релігію вважає за забобнів і в своїй діяльності цілком не зможе забезпечити тих форм волю релігійних вірувань, що забезпечені в нас, на території Союзу.

ЗА ШО АРЕШТУЮТЬ.

В селі Сушіві в Радехівщині, селяни постановили побудувати пам'ятник пам'яті жовнерам, що впали в 1919 року. Цей збірковий знялася молода дівчина Гарухівна. Це вистарчуло, щоб тамошня поліція перерева в її помешканні ревізію, а саму Гарухівну арештували й серед днів відставлено в'язом до золочівської в'язниці. Там вона просиділа разом зі злочинцями 7 тижнів, після чого її випущено на волю, бо слідство не виявило ніякої провини.

Рівночасно арештовано Євгена Кордубу, хорого старшого чоловіка, якому в'язниця підірвала останки здоров'я. Його випущено по 7 тижнях тюрми, не показавши йому ніякої вини.

СВЯТКУВАЛИ МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РОБІТНИЦЬ.

Брентфорда, Онт.

В суботу, дня 8. березня, Жінеческія при відділі ТУРФДім відсвяткували Міжнародний день жінок-робітниць.

Така Н. Бортова, як голова, відкрила свято вступним словом, акцентувавши його ціль і значіння.

Відтак хор під проводом іригента т. Д. Данилюча під співи "Червоної прапора" Опонія виступила т.ка А. Завчаківська і короткі переліки про значіння цього свята, від якого часу і чому ми жінки дійсно святкуємо по усьому світі.

ранків, які затримують світло наші очі, та зливають останню шкіру з бідних селян за похороми, хрещенина, шлюб і т. ин.

При кінці своєї промови товаришка сказала, що ми жінки гордимось тим, що можемо своїми силами святкувати Міжнародний день жінок-робітниць.

Цього ми навчилися тільки в робітничих організаціях, де маємо вже розрізати наукою і будуючи класи.

При останку виступи т. С. Батрій, широко пояснивши значіння цього свята, про нерівність жінок в капіталістичній системі, про класову боротьбу, міжнародні світові події та яку роль відіграла жінка у світовій війні, а зокрема в Женевській резолюції і яку роль відіграє жінка робітниця зараз в Радянській СРСР.

устаткування не вистарчали, і у Вест-Форті за їхньою поміччю ми на 19 жовтня 1929 р. склеп відкрили.

Дня 20 лютого Міжн. Кооп. Торговельне Т-во відбуло свої річні загальні збори, на яких зроблено підсумки праці за протяз 1929 року.

Тут подав дуже скорочений фінансовий звіт, щоб не забирати за багато місяці у газети на сухі цифри.

Второго лютого 1929 р. \$300,749.49 Кооп. спроданих товарів 252,144.98

Остаток на балансі \$ 48,604.51 За реєст. опуст і ш. 845.04

Загальний прихід \$49,449.55 Загальний розхід робітничо-адміністрація і ш. 39,841.10

Чистий прихід \$ 9,608.45

Чистий прихід рішено розподілити, як слідує: виплатити 1 1/2% — \$1,510.00 на резервний фонд 1% — \$3,000.65; на загальний фонд 9 29 процентів — \$1,339.15; на прованду кооперативу 1 1/4% — \$751.65. Разом як вичислено \$9,608.45.

Всіх робітничих занятих у трох склепах і у покрані є 28.

Відколи існує у нас кооперативний склеп, щільно на продуктах значно понизилися, бо щільні кооперативні ціни заставили і приватних склепарів вловлятися меншим зиском. Помімо шкідливої ворожої агітації та інсинуацій зі сторони приватних сторників, наш склеп розвивається. Означне ще є багато роботи, яку треба зробити, щоб не можили промислити користі своєї кооперативі.

Слід зазначити, що кооперативна діяльність у нашій околиці росте. На двох опоніях у Порт-Артур кооперативна морзварня на досить широкій площі. Членами її є переважно молодими є докооперативні фармери радянських націоналістів і робітничих. Завданням всіх нас є підтримувати робітничо-фармерські кооперативи у всіх ділянках.

ВІННІЦЕГСЬКИЙ ДРАМГУРТОК ГОСТИВ В ТРАНСКОНИ.

Трансконна, Ман.

В суботу, 8 березня, драмгурток при відділі ТУРФДім у Вінніпегу виступив в селі УРД в Трансконі під назвою "Закляття".

Селі УРД була запрошена і організатори, які з великим успіхом виконали свої ролі, доїшли добре, один бачив замітки, що деякі з аматорів виста намагалися рудами, не знавши докласти своїх ролі.

Означне, у загальному, комедія вийшла досить добре та знову бачимо для публіки, як знову змістом так і виконанням.

На виставі "Закляття" товаришка приготували смачну по-

рокуську для винищеских товаришів і товаришок. Після переруків т. А. Білосвільні поїхав за приватні. Околом першої години першою товаришів і товаришок вийшли до Вінніпегу.

Ми від себе складаємо драмгуртку при відділі ТУРФДім у Вінніпегу щирою товариською подякою за труд і виставу цієї комедії та згодом, що це не тільки драмгурток може загодувати до Вінніпегу з якоюсь штурком.

Обмінявшись з виставами, дуже добре і корисно і наш організації повинні це практикувати по більших місцевостях своїх організацій.

Обсерватор.

І ЗАРАЗ ДІЮТЬ ТІ САМІ ЗРАДНИКИ ТРУДЯЩИХ МАС, ЩО ЗА ЧАСІВ КОЗАЧЧИНИ.

Ді Нес, Ман.

Дуже цікаво писалося на сторінках нашої преси про містечку працю в нашому відділі ТУРФДім. Звичайно, в зимовому сезоні містечка праця по всіх відділах охоплює.

Устроюють концерти, представляють курси народних танків, поєдинок спорту, а все це разом носить назву "містечко".

На початках наша робітничая організація рекрутувалася переважно з членів драматичних гуртків, щільно вона ставити містечко високо, але ставити його так не на першому плані, а на другому, третьому.

До цих днів відділ наших організацій завжди єврий зростає містечку, драматичним, що тоді доводило притягувати новобранців з краю місцевих робітничих і робітниць. Вити хот би нашому дуже до величчя відділу ТУРФДім, Кожний з нас зауважили, що останніми часами ми вистали до своїх організацій 7-тирих місцевих членів. Вони найперше симпатизували і зобов'язали містечку, любили сповну, а потреби не мали нагоду призначити іншої організаційної праці.

В той спокій можна навіть і в меншому відділі повісти краше працю, а вже містечку тим більше. Одно, що в нас поведучи відчувалися, це бравадаторських жіночих сил, а то доводило дивач, хоч багато їх є в тій місцевості, але тяжко зайти в ряди організації.

Останніми часами відіграно в нас дві великі драми "За батька" і "Степовий гість" і "Тарас Бульба".

Зайвим буде зазначити, що над змістом і діяльними особами драми, бо на це потрібно було б багато місяці в нашій пресі, але я сподіваюся коротенько.

Ті самі зрадники кати премоючих, яких щільно не бракує ні в Польщі, Чехословаччині ні в Румунії, були і за давних козачьих часів. За теперішніми послами і готові докопати вони зрадники дають, зраджують і тому гавебію працюючих, вони готові кожною хвилиною звести працюючих з ший землі і самі стати рабами підданцями і панськими людоками.

Найрапідіший доказ, що в часі революційної боротьби в Галичині і на Україні не бракувало таких зрадників, знаходимо, як був колись Гонтаревський, який продав душу і тіло панській Польщі, щоб міг свободно називати працюючих бідняком і хамами і контом їхньої крові стати мовлявцем та враною себебю польських панських катів.

Рінок так само було в часі боротьби на Україні. Завлаює панство, що Галичина, Буковина, Волинь, Закарпатська Україна будуть звільнені від катівських рук, а тут зрадники зрад Гонтаревських запровадили панським катом, щоб поневолити українських робітничих і селян. Свою зрадою заманили робітничих і селян страшною жертвою з рук панських польських нагайчик по ріжних тифонних і заразних таборах Польщі. Ті панки, які недавно зраджували і стріляли робітничих і селян за те, що не хотіли битися за панські інтереси, а це і щільно вони всіляко підходять, щоб лише не дати робітничої зорганізації.

Означне працюючі будуть ту маску і не дадуться вдруге заманити, зроблять так з тими зрадниками, як колись вчинили запоріжці з Гонтаревським. Вийшла до будинку, вбили як собаку дава, а його підданців обезброїли. І така смерть чекає всіх зрадників.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

НОВІ, НЕЗВИЧАЙНО ЦІКАВІ РАДЯНСЬКІ ФІЛЬМИ В КАНАДІ.

Онтерійський Провінційальний Комітет ТУРФДім дістає і висвітлює нові та незвичайно цікаві радянські фільми "КРАСІН" і "ЧУДО ІВАНА ЖОВНІРА".

"Красін", це великої вартості наукова фільма, в якій прецікаво схоплена правдива історія нещасливої виправи джиржабля "Італія" до північного бігуна та незрівняної в історії своїм героїзмом рятункової акції радянських кораблів-ледоколів з літаків, а зокрема найсильнішого в світі ледоколу "Красін" і літака "Червоної Медвіди", яким дістав на весь світ славний радянський летун Чухновський. До "Красіна" додана ще фільма знята на пікніках українських робітничих організацій в Онтерію.

"Чудо Івана жовніра", це прекрасна й повчача радянська комедія. До нього додається ще фільму "Полікушка", зроблену на основі оповідання Льва Толстого, за участю великого артиста І. Москвіна.

Ці фільми висвітлювано вже в Торонто і Вест-Торонто, а далі будуть показувати в таких місцевостях:

БРЕНТ-ФОРД, ОНТ. — В селі Відділу ТУРФДім, на розі вулиць Кінг і Даузі, на 3-му поверсі: "Красін" — в середу, 26. березня; "Чудо Івана жовніра" — в четвер, 27. березня.

ПРЕСТОН-ГАЛТ, ОНТ. — В приміщенні Відділу Робітничого Запomoгoвoгo Товариства, під ч. 759 Кінг Стріт (проти ночти) в Престоно: "Красін" — в п'ятницю, 28. березня; "Чудо Івана жовніра" — в суботу, 29. березня.

КІЧЕНЕР, ОНТ. — В приміщенні Відділу ТУРФДім, 33 Кінг Стріт Іст: "Красін" — в понеділок, 31. березня; "Чудо Івана жовніра" — у вівторок, 1. квітня.

ІСТ ВІНДЗОР, ОНТ. — В Українському Робітничому Домі, 967 Дровілард Ровд: "Красін" — в середу, 2. квітня і в суботу, 5. квітня; "Чудо Івана жовніра" — в п'ятницю, 4. квітня. У Фінляндській Салі, — Дровілард Ровд: "Красін" — в четвер, 3. квітня.

ОШАВА, ОНТ. — В Українському Робітничому Домі, 236 Булр Стріт Іст: "Красін" — в понеділок, 7. квітня; "Чудо Івана жовніра" — у вівторок, 8. квітня.

Дальша подорож буде оголошена в слідууючій числах "Українських Робітничих Вістей". В кожній місцевості показується кожну фільму тільки один раз, тому не омійніть нагоди та прийдіть подивитися на них, бо найправдоподібніше більше їх не зможе побачити.

ЧИТАЙТЕ РОБІТНИЧУ ЛІТЕРАТУРУ

Накладом Товариства Українських Робітничо-Фармерський Дім видано дві прекрасні брошури під назвою "ЗИМІВЛЯ НА СТУДЕНІ" і "СИЛА ДУЖОГО". Першу написав Д. Мамін-Сибіряк, а другу Джек Лондон. Це прекрасні оповідання, а також обі книжочки з ілюстраціями.

Ціна на них дуже приступна, бо тільки 10 ЦЕНТИВ за одну брошуру. Хто замовить більшу кількість, дістане 20 процент опусту.

Пишіть містимо кат з брошури "Зимівля на Студені", що є на окладині.

Замовлення присилайте разом з гроши на адресу:

THE UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASSOCIATION Cor. PRITCHARD and MCGREGOR STREETS WINNIPEG — — — — — MANITOBA

ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО. РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ! Знайте кимете кому до закладати вашу справу, переконані: ХТО ВІН І ЧИ ІНТЕРЕСИ ЗАСТУПАЄ. ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО є створене самими робітниками і фармерами в Канаді за закладування їхніх певних щоденних справ. Воно тісно співробітничує з робітничо-фармерськими організаціями і має їхню повну повестя. ІНФІНБЮРО удає поради і дає моральну допомогу прибуваючи до Канади українським імігрантам. ПЕРЕСІЛАЄ гроші і до старих і до крадо в американських доларах поштою або телеграфом швидко, дешево і безпечно. (Пишіть за табличкою грошечком пересілок) ПРОДАЄ корабельні карти з краю і до краю на найкращій кораблі океану. ВИРОБЛЯЄ аплікати на торговельні папери Канади. ВИРОБЛЯЄ аплікати на афідекати та ліцензії на в'їзд до Канади. СТАРАЄТЬСЯ для імігрантів з буюкони о реєстраційні карти, щоб вони не втратили право громадянства в ріднім краю а разом з тим і право на постійну реальність в разі ріднім краю. ПРОДАЄ переказувачами і замешкалим робітникам у Вінніпегу Експресів грошечки перекази (EXPRESS MONEY ORDERS). ПОМОЖІТЬСЯ всім справам та удає поради совісно і вчасно. ВАШИМ ОБОВ'ЯЗКОМ, як свідомого робітника чи фармера, є пошрати тільки своє робітничо-фармерське бюро. У ВСІХ СПРАВАХ ПИШІТЬ НА АДРЕСУ: INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU 600 SELKIRK AVENUE — — — — — WINNIPEG, MAN. Д. МОЙСОК, Управитель.

